

Předběžné opatření a náhrada škody

Podmínky vzniku majetkové újmy představované průběžně vynakládanou částkou, kterou by poškozený při obvyklém sledu událostí nemusel při svém podnikání vynaložit, a nebýt škodlivého zásahu by tak dosáhl úspory, jsou v otázce tzv. „pravidelného běhu událostí“ obdobné jako u nároku na náhradu ušlého zisku (§ 442 odst. 1 obč. zák.). Při právním posouzení je proto třeba v tomto směru vycházet z dosavadní relevantní judikatury, podle níže je zásadně rozhodující, jakému prospěchu, k němuž mělo reálně dojít, zabránilo jednání škůdce, tedy konkrétně o jaký reálně dosažitelný (nikoli hypotetický) prospěch poškozený přišel, přičemž nejde jen o tvrzené zmaření zamýšleného podnikatelského záměru, není-li plánovaný majetkový přínos podložen již existujícími či reálně dosažitelnými okolnostmi, z nichž lze usuzovat, že k zamýšlenému zisku by skutečně došlo, nebýt škodné události. Musí tu být zmíněný „pravidelný běh věcí“, tedy taková skladba okolností svědčící o tom, že jednání vedoucí k zisku se již začalo nebo alespoň nepochybně mělo začít naplňovat, a že - nebýt škodlivého zásahu - výsledek by se dostavil. Ušlý zisk z podnikání znamená ztrátu očekávaného přínosu, způsobenou tím, že škodná událost zasáhla do průběhu děje, vedoucího k určitému zisku, tedy v situaci, že poškozený měl zajištěny předpoklady pro tzv. pravidelný běh věcí, byl nejen ochoten ale i schopen začít s provozem konkrétní podnikatelské činnosti včetně zajištění příp. zákonných podmínek. Z toho, že činnost vedoucí k zisku se neuskutečnila ani následně, sice samo o sobě nevyplývá, že by zisku dosaženo nebylo, může však jít o skutečnost významnou právě pro posouzení reálnosti záměru, z něž poškozený majetkovou újmu dovozuje.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 25 Cdo 2912/2012, ze dne 22.10.2014)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci navrhovatelky předběžného opatření JUDr. M.S., správkyně konkursní podstaty úpadce P., s. r. o., se sídlem P., zastoupené Mgr. A.S., advokátem se sídlem v P., proti oprávněným 1) A. Vršovice, s. r. o., se sídlem v R., a 2) CS T., s. r. o., se sídlem v P., obou zastoupených JUDr. R.K., advokátem se sídlem v P., o návrzích obou oprávněných na náhradu újmy, vedené u Okresního soudu v Rakovníku pod sp. zn. 6 C 552/2001, o dovolání navrhovatelky a oprávněné 2) proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 31. ledna 2012, č. j. 27 Co 303/2011-749, tak, že dovolání oprávněné 2) do výroku II. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 31. ledna 2012, č. j. 27 Co 303/2011-749, jímž bylo usnesení soudu prvního stupně změněno tak, že se zamítá žaloba na zaplacení 700.925,49 Kč s úroky z prodlení, se zamítá. Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 31. ledna 2012, č. j. 27 Co 303/2011-749, ve výroku III., jímž bylo potvrzeno usnesení soudu prvního stupně ve vyhovujícím výroku, se co do částky 1.635.657,- Kč s příslušenstvím zrušuje a věc se v tomto rozsahu vrací Krajskému soudu v Praze k dalšímu řízení. Dovolání navrhovatelky do potvrzujícího výroku III. ohledně částky 60.000,- Kč s příslušenstvím a do výroku I. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 31. ledna 2012, č. j. 27 Co 303/2011-749, se odmítá.

Z odůvodnění:

Okresní soud v Rakovníku mezitímním usnesením ze dne 25. května 2011, č. j. 6 C 552/2001-703, rozhodl, že základ nároku obou oprávněných je opodstatněn s tím, že o výši nároků a náhradě nákladů řízení bude rozhodnuto v konečném usnesení. Vyšel ze zjištění, že oprávněná 1) vydražila ve veřejné dražbě dne 12. 4. 2001 opravárenský areál v Rakovníku, který jí byl předán dne 9. 7. 2001, a nájemní smlouvou ze dne 1. 9. 2001 tento areál pronajala oprávněné 2), která zde vykonávala

opravárenskou činnost. Oprávněná 1) hodlala areál využívat pro opravy a údržbu vlastního vozového parku i třetích osob a vybudovat v něm do 26. 11. 2001 neveřejnou čerpací stanici pohonných hmot, kterou by provozovala personálně s ní propojená společnost - oprávněná 2). Záměr vybudovat čerpací stanici nebyl realizován v důsledku předběžného opatření, vydaného na návrh JUDr. S. usnesením Okresního soudu v Rakovníku ze dne 13. 9. 2001, č. j. 6 C 552/2001-23, kterým bylo oprávněné 1) uloženo nepřevádět vlastnické právo k nemovitostem v areálu, zdržet se jejich zatěžování závazkovými vztahy nebo věcnými břemeny a zdržet se výkonu jakýchkoliv vlastnických oprávnění k nim. Předběžné opatření nabylo právní moci 7. 11. 2001 a zaniklo 29. 11. 2002 pravomocným zamítnutím žaloby podané navrhovatelkou, do té doby nemohla oprávněná 1) opravovat či udržovat areál ani v něm vybudovat stanici pohonných hmot, kamionové soupravy musely zajíždět na opravy do jejího areálu v Čisté, což je o 34 km cesty dále. V zimě roku 2001/2002 byl objekt poškozen zatékáním střechou, kterou oprávněná 1) v důsledku předběžného opatření nemohla opravit. Soud podle § 77 odst. 3 občanského soudního řádu ve znění účinném v době vzniku škody (tj. do 28. 2. 2005) dovedl, že navrhovatelka odpovídá za škodu vzniklou v důsledku předběžného opatření, neboť její žalobě nebylo vyhověno, oprávněné 1) bylo předběžným opatřením zakázáno vykonávat vlastnické právo k nemovitostem, nemohla je tedy užívat ani opravit, navíc navrhovatelku v průběhu řízení informovala o tom, že v důsledku předběžného opatření jí vzniká škoda, a je dána příčinná souvislost mezi škodou vzniklou na nemovitosti a předběžným opatřením. Nárok oprávněných je důvodný a není promlčen.

K odvolání navrhovatelky Krajský soud v Praze usnesením ze dne 31. ledna 2012, č. j. 27 Co 303/2011-749, usnesení soudu prvního stupně ohledně základu nároku oprávněné 2) co do částky 349.852,- Kč s úrokem z prodlení zrušil a věc mu v tomto rozsahu vrátil k dalšímu řízení, dále změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že se zamítá nárok oprávněné 2) na náhradu újmy ve výši 700.925,49 Kč s úrokem z prodlení (spočítavající ve vícenákladech na pohonné hmoty, vyšším opotřebením pneumatik a vyšších nákladech na údržbu vozového parku za cesty do Čisté u Rakovníka), jinak usnesení soudu prvního stupně potvrdil. Vzhledem k tomu, že oprávněné 1) a 2) uzavřely smlouvu o nájmu areálu před vydáním předběžného opatření, odvolací soud dovedl, že nic nebránilo oprávněné 2) nadále užívat předmět nájmu ke sjednanému účelu, takže její náklady spojené s tím, že opravy vozů neprováděla v areálu v Rakovníku ale v Čisté, nejsou v příčinné souvislosti s vydáním předběžného opatření, a není tedy důvodný její nárok na náhradu újmy spočítavající ve vícenákladech na pohonné hmoty, ve vyšším opotřebením pneumatik a ve vyšších nákladech na údržbu vozového parku ve výši 700.925,49 Kč s úrokem z prodlení; ve zbylém rozsahu vzala oprávněná 1) žalobu zpět a v tomto rozsahu co do částky 349.852,- Kč s úrokem z prodlení odvolací soud usnesení soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení s tím, že o zpětvzetí nebylo dosud rozhodnuto. Po doplnění dokazování se ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, že podnikatelský záměr oprávněné 1) vybudovat v areálu vlastní čerpací stanici pohonných hmot byl prokázán, a protože předběžné opatření jí zabránilo realizovat stavbu čerpací stanice a splnit svůj závazek ze smlouvy, uzavřené 14. 10. 2001, o budoucí nájemní smlouvě, tj. pronajmout vybudovanou čerpací stanici oprávněné 2), odvolací soud shledal opodstatněným nárok oprávněné 2) na náhradu zvýšených nákladů za nákupy pohonných hmot u jiných dodavatelů za cenu vyšší o obchodní marži a dovedl, že nárok na náhradu škody není podle § 106 obč. zák. promlčen.

Potvrzující výrok III. tohoto usnesení napadla dovoláním navrhovatelka předběžného opatření. Namítá, že soud prvního stupně zatížil řízení vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, neboť v rozporu s § 118b a § 175 odst. 4 o. s. ř. nepřihlédl k jí tvrzeným skutečnostem a navrženým důkazům a neumožnil jí navrhnout další důkazy, když jednal v její nepřítomnosti přes její omluvu a žádost o odročení. Dále uplatňuje dovolací důvod nesprávného právního posouzení příčinné souvislosti, nesouhlasí se závěrem odvolacího soudu o existenci příčinné souvislosti mezi předběžným opatřením a vznikem škody, jejíž náhrada je požadována. Poukazuje na to, že oprávněná 1) vydražila nemovitosti 12. dubna 2001, za 6 měsíců do vydání předběžného

opatření čerpací stanici nevybudovala, příčinou toho však byly jiné důvody, především vlastní rozhodnutí oprávněných; v této souvislosti odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Cdo 1733/2008 s tím, že škoda musí vzejít bezprostředně z jednání škůdce, tedy jestliže za pravidelného průběhu věci by bez jednání škůdce vůbec nenastala. O tvrzené škodě na straně třetí osoby, která nebyla účastníkem řízení, nemohla mít jakoukoliv povědomost, nebyla na ni upozorněna, areál ani v současnosti neslouží jako čerpací stanice ani jako servis vozidel, podle tvrzení oprávněných je pronajat. Navrhla, aby dovolací soud usnesení odvolacího soudu i soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí.

V doplnění dovolání navrhovatelka napadla usnesení odvolacího soudu též ve výroku I., jímž bylo usnesení soudu prvního stupně ohledně částky 349.852,- Kč s úrokem z prodlení zrušeno a věc vrácena soudu prvního stupně, s tím, že v tomto rozsahu již bylo řízení pravomocně zastaveno. Namítá, že v záhlaví usnesení je nesprávně označena jako advokátka, nikoliv jako správkyně konkursní podstaty úpadce P., s. r. o., a z toho dovozuje, že není ve věci pasivně legitimována.

Proti měnícímu výroku II. usnesení odvolacího soudu podala oprávněná 2) dovolání z důvodů podle § 241a odst. 2 písm. a) a b) a odst. 3 o. s. ř. Nesouhlasí se závěrem odvolacího soudu, že vícenáklady na pohonné hmoty, na údržbu vozového parku a za vyšší opotřebení pneumatik nejsou důsledkem předběžného opatření a že zákaz zatěžování objektu závazkovými vztahy neměl žádný dopad na její možnost užívat pronajatý objekt. Dovojuje, že tím, že oprávněná 1) pozbyla na základě předběžného opatření možnost vykonávat jakákoli vlastnická práva k věci, pozbyla i právo umožnit užívání věci nájemcem. Plnění nájemní smlouvy se stalo nemožným, závazek z nájemní smlouvy zanikl a oprávněná 2) tak pozbyla užívací právo, neboť nikdo nemůže na druhého převést více práv, než má sám. Dále odvolacímu soudu vytýká, že chybně vztáhl závěr o neexistující příčinné souvislosti i na škodu ve výši 338.820,20 Kč, spočívající v jejich vícenákladech na cesty do Čisté za účelem tankování levnějších pohonných hmot, přestože skutková tvrzení se zakládala na tom, že nebyla realizována výstavba čerpací stanice pohonných hmot a oprávněná 2) musela jezdit tankovat levnější pohonné hmoty do Čisté. Oprávněná 2) navrhla, aby dovolací soud usnesení odvolacího soudu ve výroku II. zrušil a věc mu v tomto rozsahu vrátil k dalšímu řízení.

K dovolání navrhovatelky se oprávněná 2) vyjádřila tak, že je nepřijatelné, neboť dovolací důvody spočívající ve vadách řízení (§ 241a odst. 2 písm. a/ o. s. ř.) a skutkových zjištěních (§ 241a odst. 3 o. s. ř.) nejsou podle § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř. uplatnitelné, a právní názor dovolatelky není správný a neodpovídá judikatuře dovolacího soudu. Navrhla, aby dovolací soud dovolání navrhovatelky odmítl nebo zamítl.

Nejvyšší soud jako soud dovolací (§10a o. s. ř.) po zjištění, že dovolání bylo podáno včas, účastníky řízení, zastoupenými advokáty (§ 241 odst. 1 a 4 o. s. ř.) dospěl k závěru, že dovolání navrhovatelky je částečně přípustné a dovolání oprávněné 2) je přípustné podle § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř. Vzhledem k tomu, že dovoláním napadené usnesení bylo vydáno dne 31. ledna 2012, postupoval Nejvyšší soud podle zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2012 (dále jen „o. s. ř.“) - srov. čl. II bod 7. zákona č. [404/2012](#) Sb.

Podle ustanovení § 237 odst. 1 o. s. ř. je dovolání přípustné proti rozsudku odvolacího soudu a proti usnesení odvolacího soudu, jimiž bylo změněno rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé [písm. a)], jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně rozhodl ve věci samé jinak než v dřívějším rozsudku (usnesení) proto, že byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dřívější rozhodnutí zrušil [písm. b)], jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, jestliže dovolání není přípustné podle ustanovení písmena b) a dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam [písm. c)].

Rozhodnutí odvolacího soudu má po právní stránce zásadní význam [odstavec 1 písm. c)] zejména

tehdy, řeší-li právní otázku, která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo která je soudy rozhodována rozdílně, nebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak; k okolnostem uplatněným dovolacími důvody podle § 241a odst. 2 písm. a) a § 241a odst. 3 se nepřihlíží (§ 237 odst. 3 o. s. ř.).

Ustanovení § 237 o. s. ř. bylo nálezem Ústavního soudu ze dne 21. 2. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 29/11, zrušeno k 31. 12. 2012, do té doby však bylo součástí právního řádu, a je tedy pro posouzení přípustnosti dovolání podaných do 31. 12. 2012 nadále použitelné (srov. náleží Ústavního soudu ze dne 6. 3. 2012, sp. zn. IV. ÚS 1572/11).

Usnesení, jímž soud rozhodl podle ustanovení § 77 odst. 3 o. s. ř. ve znění účinném před 1. 4. 2005 o náhradě újmy způsobené předběžným opatřením, je ve smyslu ustanovení § 237 o. s. ř. usnesením ve věci samé (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 2. 2005, sp. zn. 25 Cdo 1797/2003).

Navrhovatelka napadla dovoláním výrok I. a III. usnesení odvolacího soudu.

Dovolání do výroku I., jímž bylo usnesení soudu prvního stupně co do částky 349.852,- Kč s úrokem z prodlení zrušeno a věc byla v tomto rozsahu vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení, není přípustné, neboť žádným ustanovením upravujícím přípustnost dovolání zákon nezakládá přípustnost dovolání proti rozhodnutí odvolacího soudu, jímž bylo rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení (srov. § 237 o. s. ř., § 238, § 238a a § 239 o. s. ř.).

Dovolací soud proto dovolání navrhovatelky v tomto rozsahu jako nepřípustné odmítl podle § 243b odst. 5 a § 218 písm. c) o. s. ř. V této souvislosti lze však poukázat na usnesení Okresního soudu v Rakovníku ze dne 9. března 2011, č. j. 6 C 552/2001-625, jímž bylo řízení v tomto rozsahu zastaveno.

Přípustnost dovolání navrhovatelky proti výroku III. usnesení odvolacího soudu o potvrzení rozhodnutí soudu prvního stupně o opodstatněném základu nároku oprávněné 1) na náhradu škody za znehodnocení objektu v částce 60.000,- Kč a nároku oprávněné 2) na náhradu za škodu spočívající v rozdílu cen pohonných hmot ve výši 1.635.657,13 Kč s úrokem z prodlení se v dané věci řídí ustanovením § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř.

Dovolání je podle tohoto ustanovení přípustné, jde-li o řešení právních otázek (jiné otázky, zejména posouzení správnosti nebo úplnosti skutkových zjištění přípustnost dovolání nezakládají – srov. § 241a odst. 3 o. s. ř.) a současně se musí jednat o právní otázku zásadního významu.

Dovolání proti výroku o důvodnosti nároku na náhradu škody 60.000,- Kč za znehodnocení objektu není přípustné, neboť navrhovatelka žádné konkrétní dovolací námitky neuvedla a žádné právní výtky v tomto směru neuplatnila. Zcela mylná je pak paušální námitka nedostatku pasivní legitimace dovozovaná z označení navrhovatelky v záhlaví rozhodnutí. Pasivní legitimace ve sporu je hmotněprávní institut, tj. věcná legitimace z hlediska, zda ten, proti němuž je podána žaloba, je podle hmotného práva nositelem tvrzené povinnosti ve vztahu k nároku uplatněného žalobcem. Věcná legitimace vyplývá tedy z hmotného práva, nikoliv z údajů, jimiž je účastník v rozhodnutí označen. Dovolací soud proto dovolání navrhovatelky v tomto rozsahu odmítl podle § 243b odst. 5 a § 218 písm. c) o. s. ř.

Dovolací soud shledal dovolání navrhovatelky podle § 237 odst. 1 písm. c) a odst. 3 o. s. ř. přípustným v rozsahu, v němž bylo rozhodnuto o nároku oprávněné 2) na náhradu škody spočívající ve zvýšených nákladech na pohonné hmoty následkem vydaného předběžného opatření (1.635.657,13 Kč s úrokem z prodlení). Oprávněná 2) uplatnila nárok na náhradu za vyšší náklady vynaložené v souvislosti s čerpáním pohonných hmot u běžných stanic oproti nákladům, jaké by vynaložila čerpáním pohonných hmot ve vlastní režii, a zvýšených nákladů na dojíždění za levnějšími

pohonnými hmotami v Čisté s tím, že nebýt předběžného opatření, tyto výdaje by neměla. V podstatě požaduje nahradit výdaje, které vynaložila a - nebýt předběžného opatření - by vynaložit nemusela, a získala by tak určitou úsporu finančních prostředků. Jde o nárok na náhradu zbytečně vynaložených nákladů, tedy o náhradu skutečné škody způsobené škodlivým zásahem. Vzhledem k tomu, že náklady na čerpání z vlastní čerpací stanice jsou nižší než u čerpacích stanic jiných provozovatelů, odvolací soud dovedl opodstatněnost základu tohoto nároku na podkladě skutkového závěru, že oprávněná 1) prokázala záměr postavit čerpací stanici ve svém areálu a pronajmout ji oprávněné 2). Tento právní názor není správný. Úvaha, zda zvýšené náklady způsobilo vydané předběžné opatření, závisí totiž na závěru, zda oprávněná 2), coby poškozená, měla nastaveny podmínky ke snížení svých nákladů, tedy zda by při pravidelném běhu událostí došlo k úspoře jejich nákladů.

Podmínky vzniku majetkové újmy představované průběžně vynakládanou částkou, kterou by poškozený při obvyklém sledu událostí nemusel při svém podnikání vynaložit, a nebýt škodlivého zásahu by tak dosáhl úspory, jsou tedy v otázce tzv. „pravidelného běhu událostí“ obdobné jako u nároku na náhradu ušlého zisku (§ 442 odst. 1 obč. zák.). Při právním posouzení je proto třeba v tomto směru vycházet z dosavadní relevantní judikatury, podle níže je zásadně rozhodující, jakému prospěchu, k němuž mělo reálně dojít, zabránilo jednání škůdce, tedy konkrétně o jaký reálně dosažitelný (nikoli hypotetický) prospěch poškozený přišel, přičemž nejde jen o tvrzené zmaření zamýšleného podnikatelského záměru, není-li plánovaný majetkový přínos podložen již existujícími či reálně dosažitelnými okolnostmi, z nichž lze usuzovat, že k zamýšlenému zisku by skutečně došlo, nebýt škodné události. Musí tu být zmíněný „pravidelný běh věcí“, tedy taková skladba okolností svědčící o tom, že jednání vedoucí k zisku se již začalo nebo alespoň nepochybně mělo začít naplňovat, a že - nebýt škodlivého zásahu - výsledek by se dostavil. Ušlý zisk z podnikání znamená ztrátu očekávaného přínosu, způsobenou tím, že škodná událost zasáhla do průběhu děje, vedoucího k určitému zisku, tedy v situaci, že poškozený měl zajištěny předpoklady pro tzv. pravidelný běh věcí, byl nejen ochoten ale i schopen začít s provozem konkrétní podnikatelské činnosti včetně zajištění příp. zákonných podmínek. Z toho, že činnost vedoucí k zisku se neuskutečnila ani následně, sice samo o sobě nevyplývá, že by zisku dosaženo nebylo, může však jít o skutečnost významnou právě pro posouzení reálnosti záměru, z něž poškozený majetkovou újmu dovozuje (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 10. 2007, sp. zn. 25 Cdo 2857/2005, usnesení Nejvyššího soudu z 25. 1. 2006, sp. zn. 25 Cdo 818/2005, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 5. 2004, sp. zn. 25 Cdo 1462/2003, publikovan v Souboru rozhodnutí NS ČR, sv. 29 pod č. C 2593, obdobně rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 1. 2009, sp. zn. 25 Cdo 3586/2006 a rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2004, sp. zn. 25 Cdo 142/2004).

Z uvedených hledisek se odvolací soud po právní stránce věci nezabýval a nevážil, že ke zvýšení majetkového stavu oprávněné 2) snížením jejich provozních nákladů oproti stavu před vydáním předběžného opatření nestačí pouhý záměr.

Za situace, jak vyplývá ze skutkových zjištění, že oprávněná 2) kromě smlouvy o smlouvě budoucí uzavřené 14. 10. 2001 s personálně propojenou společností o pronájmu dosud neexistující stanice neměla vytvořené předpoklady nezbytné k získání majetkového přínosu z uvedené podnikatelské činnosti, je zřejmé, že její nápad provozovat ve vlastní režii čerpací stanici pohonných hmot v areálu oprávněné 1) zůstal jen pouhým podnikatelským záměrem, tzv. „na papíře“, takže podmínky pro tzv. pravidelný běh věcí vedoucí k finanční úspoře nebyly zajištěny. Vzhledem k tomu, že zařízení, na němž by oprávněná 2) mohla vůbec začít podnikat s pohonnými hmotami, bylo rovněž pouze ve stadiu nerealizovaného záměru oprávněné 1) a k jeho realizaci (vybudování čerpací stanice) ani posléze nedošlo a oprávněná 2) se zamýšlenou činností nezačala, a to ani po zániku předběžného opatření, nelze považovat za správný právní názor odvolacího soudu na otázku opodstatněnosti základu nároku oprávněné 2) na náhradu zvýšených nákladů na čerpání pohonných hmot v důsledku vydaného předběžného opatření.

Dovolací soud proto usnesení odvolacího soudu v odpovídajícím rozsahu (v potvrzujícím výroku co do částky 1.635.657,13 Kč s úrokem z prodlení) zrušil a věc mu v tomto rozsahu vrátil k dalšímu řízení (§ 243b odst. 2 věta za středníkem a odst. 3 věta první o. s. ř.).

Oprávněná 2) napadla usnesení odvolacího soudu ve výroku II., tedy v rozsahu, jímž bylo usnesení soudu prvního stupně změněno tak, že se zamítá žaloba co do částky 700.925,49 Kč s úrokem z prodlení. Dovolání oprávněné 2) je přípustné podle § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř.

Odvolací soud svůj závěr o nedůvodnosti tohoto nároku na náhradu vyšších nákladů na údržbu vozového parku z důvodu cest do Čisté odůvodnil chybějící příčinnou souvislostí mezi předběžným opatřením a tím, že oprávněná 2) prováděla opravy vozového parku v Čisté namísto v areálu v Rakovníku, neboť areál v Rakovníku užívala k opravám na základě nájemní smlouvy uzavřené (dne 1. 9. 2001) před vydáním předběžného opatření a na již existující nájemní vztah nemělo jeho vydání žádný dopad.

Tento právní názor odvolacího soudu je správný. Předběžným opatřením ze dne 13. 9. 2001 bylo oprávněné 1) uloženo, aby nepřeváděla vlastnická práva k nemovitostem, aby je nezatěžovala zajišťovacími závazkovými vztahy nebo věcnými břemeny, jakož i aby se zdržela výkonu jakýchkoliv jiných vlastnických oprávnění k těmto nemovitostem. Předběžným opatřením nebyla ve vztahu k oprávněné 2) stanovena žádná povinnost, předběžné opatření nemělo zpětně vliv na platnost uzavřené nájemní smlouvy, jako nájemce byla oprávněna areál užívat a nejednalo se ani o převod užívacího práva v době po vydání předběžného opatření.

Rozhodnutí odvolacího soudu je tak z hlediska uplatněného dovolacího důvodu správné, odvolací soud proto dovolání oprávněné 2) zamítl (§ 243b odst. 2 věta před středníkem, o. s. ř.)

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

Další články:

- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení, insolvence](#)
- [Nepřiměřená délka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výše výživného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výživné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Započtení pohledávek \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)